

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců Mgr. Pavla Riedlbaucha a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
se sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalované: [osobní údaje žalované]
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Steinwichtem
sídlem Hlavní 2725/153, 141 00 Praha 4

o zaplacení [částka A] Kč s příslušenstvím (původně [částka A1] s příslušenstvím),
k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 12. října 2021, č. j. 12 C 238/2019-126, a k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 16. listopadu 2021, č. j. 12 C 238/2019 – 132

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v zamítavém výroku o věci samé (ad II) **potvrzuje**, ve výroku o náhradě nákladů řízení účastníků (ad III) a ve výrocích o náhradě nákladů řízení státu (ad IV, V) se **zrušuje** a věc v rozsahu tomu odpovídajícím se vrací soudu I. stupně k dalšímu řízení.
- II. Usnesení soudu I. stupně se ve výrocích o náhradě nákladů řízení státu (ad II, III) **zrušuje** a věc se v rozsahu tomu odpovídajícím vrací soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení [částka B] do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované zaplatit žalobci částku [částka C] s úrokem z prodlení ve výši 10 % z této částky ročně od [datum 1] do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), žalobu, jíž se žalobce domáhal zaplacení částky [částka A] s úrokem z prodlení ve výši 10 % z této částky ročně od [datum 1] do zaplacení, zamítl (výrok II), uložil žalované nahradit žalobci náklady řízení v částce [částka D] do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobce (výrok III), uložil žalobci zaplatit České republice 10 % jejich nákladů, jejichž výše a splatnost bude stanovena samostatným usnesením (výrok IV) a uložil žalované zaplatit České republice 90 % jejich nákladů, jejichž výše a splatnost bude stanovena samostatným usnesením (výrok V).
2. Napadeným usnesením soud I. stupně přiznal ustanovenému znalci Ing. Janu Aksamítovi znalečné ve výši 350 Kč za účast na jednání konaném dne 12. 10. 2021 jakožto odměnu za jednu hodinu práce (výrok I), určil výši nákladů státu dle výroku IV rozsudku – částku 215,10 Kč a splatnost do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II) a určil výši nákladů státu dle výroku V rozsudku – částku 1 935,90 Kč a splatnost do tří dnů od právní moci usnesení (výrok III).
3. Rozhodl v řízení, v němž se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky [částka A1] s tvrzením, že na základě objednávek ze dne [datum 2] zakoupil u žalované jako spotřebitel specifikovaný [zakoupené zboží 1] za kupní cenu [částka E] a specifikovaný [zakoupené zboží 2] za kupní cenu [částka F]. [anonymizováno pět slov]. Od uvedených smluv odstoupil dne [datum 3] a dne [datum 4] vrátil zboží žalované. Žalovaná však kupní cenu nevrátila. Žalobce k požadavku žalované na snížení vrácené kupní ceny dodal, že před uzavřením smlouvy nebyl poučen podle ust. § 1820 odst. 1 písm. f) zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) a nebyl mu poskytnut formulář pro odstoupení od smlouvy, pročež dovozoval, že neodpovídá ani za případné snížení ceny zboží v důsledku excesivního užívání. Nicméně popřel, že by vrátil zboží opotřebované nad rámec běžného užívání. Připustil, že zboží vrátil opožděně, avšak dodal, že na odstoupení od smlouvy to nemá vliv.
4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, uplatněný nárok považovala za neopodstatněný co do důvodu i výše. Shodně se žalobcem uvedla, že dne [datum 2] u ní žalobce objednal, zaplatil a převzal žalobcem uvedené zboží, dne [datum 3] žalobce od smlouvy včas odstoupil a dne [datum 4] jí zboží vrátil. Namítla však, že žalobce zboží nepředal ve smyslu ust. § 1831 o. z. bez zbytečného odkladu a ani v nejdelší možné lhůtě 14 dnů, ale až po 21 dnech od dostoupení od smlouvy. [anonymizováno osm slov]. Zboží však vrátil nejen užívané nad rámec běžného užívání, ale i poškozené. Na výzvu k vrácení kupní ceny proto reagovala odmítnutím, přičemž dovozovala, že žalobce nemá právo na vrácení kupní ceny, neboť překročil lhůtu pro vrácení zboží ve smyslu ust. § 1831 o. z. Žalovaná žalobce informovala, že jeho právo na odstoupení od smlouvy zaniklo, a vyzvala ho k převzetí zboží. Dodala, že žalobce byl stisknutím tlačítka „Dokončit objednávku“ seznámen s Všeobecnými obchodními podmínkami žalované, přičemž tyto v čl. IV odst. 1 písm. d) odkazují na formulář pro odstoupení od smlouvy. Ve vztahu k rozsahu snížení ceny žalobcem vráceného zboží tvrdila, že činí 10 %.
5. Soud I. stupně po provedeném dokazování a vycházejí ze shodných tvrzení účastníků, jež vzal v souladu s ust. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen

„o. s. ř.“), za svá, a po citaci ust. §§ 1820, 1829 odst. 1, odst. 2, 1831, 1832 a 1833 o. z., dospěl k závěru o částečné důvodnosti žaloby.

6. K základu nároku soud I. stupně nejprve uvedl, že mezi účastníky nebylo sporu, že žalobce jako spotřebitel uzavřel (dne [datum 2] – poznámka odvolacího soudu) se žalovanou vystupující v rámci její podnikatelské činnosti prostřednictvím komunikace na dálku kupní smlouvu, jejímž předmětem byl uvedený [zakoupené zboží 2] a [zakoupené zboží 1], že dne [datum 3] žalobce od smlouvy včas (ust. § 1829 odst. 1 o. z.; tedy ve lhůtě 14 dnů – poznámka odvolacího soudu) odstoupil, aniž by byl povinen uvádět důvod. V důsledku odstoupení od smlouvy vznikla žalobci povinnost vrátit zboží žalované nejpozději do 14 dnů od odstoupení (ust. § 1831 odst. 1 o. z.). Tuto svou povinnost žalobce včas nesplnil, nicméně ji splnil později, a to dne [datum 4]. Stran vrácení zboží žalobcem ([anonymizována tři slova] – substituta právního zástupce žalobce) soud I. stupně poznamenal, že neobvyklý postup při vrácení zboží, kdy nebylo vyčkáno příchodu zaměstnanců žalované, evokuje snahu žalobce ztížit žalované důkazní situaci ohledně opotřebení zboží, respektive jeho poškození, které žalobce stihl ve velmi krátké době svým užíváním způsobit, přičemž ze znaleckého posudku je zřejmé, že k poškození zboží došlo v důsledku neopatrného zacházení s ním, dokonce jeho pádem na zem. Tím spíše je toto nakládání se zbožím v rozporu s ust. § 1833 o. z., jehož účelem je zajistit, aby spotřebitel zboží neznehodnotil excesivním užíváním. Prodlení kupujícího s vrácením zboží však nemá za následek zánik jeho práva odstoupit od smlouvy, ale pouze to, že prodávající se nemůže dostat do prodlení s vrácením kupní ceny ve smyslu ust. § 1832 odst. 1, odst. 4 o. z. Povinnost vrátit žalobci kupní cenu tak žalované vznikla dne [datum 4] a do prodlení se dostala dne následujícího. Nárok žalobce tak soud I. stupně shledal co do svého základu důvodným.
7. K výši nároku soud I. stupně uvedl, že žalovaná tvrdila, že v důsledku excesivního užívání zboží žalobcem došlo ke snížení jeho ceny. Při soudním jednání konaném dne 16. 1. 2020 a po výzvě soudu I. stupně učiněné postupem dle ust. § 118a odst. 1, odst. 3 o. s. ř. žalovaná uvedla, že rozsah snížení ceny zboží činí 10 % s tím, že tento rozsah ještě upřesní. Navzdory poučení soudu I. stupně ve smyslu ust. § 118b o. s. ř. a poskytnutí 30 denní lhůty, žalovaná teprve v podání došlém soudu I. stupně dne 5. 3. 2020, tj. po uplynutí koncentrační lhůty, uvedla, že hodnota [zakoupené zboží 2] se snížila o částku [částka G] a [zakoupené zboží 1] o částku [částka H]. Soud I. stupně v této souvislosti uvedl, že tak měl obranný nárok žalované stran snížení hodnoty zboží za tvrzený pouze v rozsahu 10 %, tj. u [zakoupené zboží 2] o částku [částka H] a u [zakoupené zboží 1] o částku [částka CH], kdy po právní stránce šlo o snížení ceny zboží ve smyslu ust. § 1833 věta první o. z. Účelem tohoto ustanovení totiž je zabránit nadměrnému, nikoliv k seznámení nutnému, opotřebení zboží, které by v důsledku toho, že spotřebitel využije své oprávnění odstoupit od smlouvy, nesl prodávající. Povinností kupujícího je proto vrátit zboží pouze s opotřebením nutným k seznámení se s povahou, vlastnostmi a funkcí zboží, čemuž markantní vrypy a škrábance na [anonymizována dvě slova] hrubými nečistotami na podložce či dokonce pádem [anonymizována dvě slova] na zem, neodpovídají. Protože žalovaná prokázala, že žalobce nakládal se zbožím excesivně, a v důsledku toho došlo ke snížení ceny zboží, soud I. stupně žalobu co do částky [částka A] Kč (= [částka H] + [částka CH]) zamítl, když stran snížení hodnoty obou přístrojů vycházel ze znaleckého posudku soudem ustanoveného znalce Ing. Jana Aksamita ze dne 30. 11. 2020 a jeho ústního doplnění učiněného při soudním jednání konaném dne 12. 10. 2021, kdy soudní znalec dospěl k vyšším částkám stran rozsahu snížení hodnoty obou přístrojů soud I. stupně (zjevně ctil limit včasného tvrzení žalované ohledně rozsahu snížení hodnoty obou přístrojů o 10 % – poznámka odvolacího soudu).
8. K požadovaným úrokům z prodlení soud I. stupně uvedl, že žalovaná se s vrácením kupní ceny (po odečtení snížení hodnoty zboží) dostala do prodlení dne [datum 5] (srovnej shora posouzení základu nároku žalobce soudem I. stupně – poznámka odvolacího soudu), pročež žalobci podle ust. § 1970 o. z. přiznal právo na úrok z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013

Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěrenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, a to ode dne uvedeného v žalobě.

9. K argumentu žalobce, že obecná cena zařízení byla stanovena ve vztahu k novému a nikoliv použitému zařízení, soud I. stupně uvedl, že tento považuje za nerozhodný, neboť žalobce zařízení kupoval jako nová.
10. K námitce žalobce učiněné s odkazem na ust. § 1833 věta druhá o. z., že žalovaná nemá právo na snížení ceny, neboť nesplnila svou povinnost ve smyslu ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z., soud I. stupně v první řadě uvedl, že tuto námitku vznesl žalobce až v podání došlém soudu I. stupně dne 17. 2. 2021 (správně 17. 2. 2020 – poznámka odvolacího soudu), navzdory koncentraci a poučení provedenému při jednání konaném dne 16. 1. 2021 (správně 16. 1. 2020 – poznámka odvolacího soudu), tedy po koncentraci řízení. Dále soud I. stupně zmínil, že žalobci se poučení o právu odstoupit od smlouvy podle ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z. dostalo, a to před uzavřením kupní smlouvy, kdy k tomu došlo prostřednictvím specializovaného systému (e-shopu) žalované, a to tak, že žalobce kliknutím na tlačítko „Dokončit objednávku“ potvrdil, že se seznámil s obchodními podmínkami, které obsahují informace o postupu a lhůtě pro odstoupení od smlouvy, včetně vzoru odstoupení od smlouvy. Tomuto závěru dle soudu I. stupně nasvědčuje i to, že žalobce tohoto práva řádně využil a prostřednictvím systému žalované také skutečně od smlouvy odstoupil. Soud I. stupně však dal za pravdu žalobci, že nebylo prokázáno, že mu daná informace byla poskytnuta na trvalém nosiči, když samotný hypertextový odkaz takovým poskytnutím informace není. Soud I. stupně však uvedl, že uvedenou námitku žalobce učinil až po uplynutí koncentrační lhůty a zároveň nelze odhlédnout od toho, že žalobce nejen že zboží užíval jinak, než za účelem seznámení se s jeho vlastnostmi, ale zboží dokonce poškodil (zejména pádem na zem) a následně se snažil žalované předat zboží jeho pouhým zanecháním v provozovně. Soud I. stupně k této otázce uzavřel, že za těchto okolností se mu jeví jako krajně nespravedlivé přiznat právní ochranu takovému zneužití spotřebitelského práva (ust. § 8 o. z.) a naopak žalované odeprít právo na snížení hodnoty zboží, nadto v rozsahu menším, než bylo zjištěno znaleckým posudkem.
11. O nákladech řízení účastníků soud I. stupně rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. a přiznal úspěšnějšímu žalobci náhradu nákladů řízení ve výši rozdílu mezi jeho úspěchem (90 %) a neúspěchem (10 %), tj. 80% z jeho nákladů (částky [částka I] Kč), tedy [částka D]. Náklady řízení žalobce v částce [částka I] Kč sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku ve výši [částka I 1] a nákladů zastoupení advokátem (8 úkonů právní služby po [částka I 2], 8 paušálních náhrad po [částka I 3], náhrady za daň z přidané hodnoty z odměny a náhrad ve výši [částka I 4]).
12. O nákladech řízení státu soud I. stupně rozhodl podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobce byl poměrně úspěšný co do 90 % a co do 10 % neúspěšný, přičemž náklady státu tvoří znalečné znalce Ing. Jana Aksamíta za vypracování znaleckého posudku (1 801 Kč) a za jeho stvrzení a doplnění při jednání soudu, o něm však dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, pročež soud I. stupně rozhodl jen o povinnosti účastníků uhradit náklady státu v poměru jejich neúspěchu ve věci, přičemž vyslovil, že konkrétní výše a splatnost bude stanovena samostatným usnesením.
13. Žalobce napadl rozsudek soudu I. stupně, jeho zamítavý výrok o věci samé (ad II), akcesorický výrok o náhradě nákladů řízení účastníků (ad III) a výrok o své povinnosti zaplatit státu 10 % nákladů, které měl nést (ad IV), včasným a přípustným odvoláním a dále napadl i usnesení soudu I. stupně a to jeho výrok II o určení výše nákladů státu a o splatnosti dle výroku IV rozsudku. Žalobce namítl, že soud I. stupně nesprávně považoval argument žalobce, že obecná cena zařízení

byla stanovena ve vztahu k novému, a nikoliv použitému zařízení, za nerozhodný. V daném případě jde o skutečnost rozhodnou pro předmětný spor, neboť podle ust. § 1833 o. z. spotřebitel odpovídá podnikateli pouze za excesivní snížení hodnoty zboží, tedy nikoli za celkové snížení z hodnoty nového zboží, ale pouze za snížení z hodnoty zboží, kterou by mělo, pokud by s ním spotřebitel nakládal tak, jak je nutné s ohledem na jeho povahu a vlastnosti. Rozsudek soudu I. stupně tak spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

14. Žalovaná se k odvolání žalobce písemně nevyjádřila.
15. Při odvolacím jednání žalobce namítl nesprávnost vyhotoveného znaleckého posudku, neboť znalec kalkuloval při stanovení snížení hodnoty zařízení s cenami nových zařízení, nesouhlasil s tím, že znalec u [zakoupené zboží 1] kalkuloval s částkou [částka P] jakožto nákladem na uvedení [zakoupené zboží 1] do továrního nastavení, když stran tohoto nákladu spotřebitel za snížení hodnoty zboží neodpovídá (spotřebitel nemusí vracet zboží nové, ale mírně opotřebované, aby si zboží mohl vyzkoušet).
16. Dále nesouhlasil se závěrem soudu I. stupně, že jeho námitka učiněná s odkazem na ust. § 1833 věta druhá o. z., že žalovaná nemá právo na snížení ceny, neboť nesplnila svou povinnost ve smyslu ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z., byla učiněna po uplynutí koncentrační lhůty, neboť poslední den soudem I. stupně stanovené 30 denní lhůty připadl na víkend, došlo tak k jejímu prodloužení na první následující pracovní den, námitka vznesená žalobcem tak byla učiněna ve lhůtě.
17. Žalobce rovněž nesouhlasil s užitím ust. § 8 o. z., kdy dle soudu I. stupně nelze v daném případě přiznat právní ochranu zneužití spotřebitelského práva, soud I. stupně v této souvislosti poukázal i na to, že se žalobce snažil žalované předat zboží jeho pouhým zanecháním v provozovně. V této souvislosti uvedl, že žalovaná standardně nabízí při reklamaci zboží zanechání zboží v provozovně, kdy k prokázání této skutečnosti předložil a navrhl k důkazu listinu s nadpisem [anonymizována dvě slova] „Jak můžu reklamovat zboží?“, (dále jen „jak můžu reklamovat zboží“). K dotazu odvolacího soudu žalobce uvedl, že formulaci „kupující zboží předá na sběrnou pozici pracovníkům žalované“ si vysvětluje tak, že zboží nepředává pracovníkům žalované, ale nechává je na sběrné pozici, kdy tito si zboží později převezmou, a dále vyslovil přesvědčení o přípustnosti takového důkazu v odvolacím řízení, neboť jím reaguje na závěr soudu I. stupně učiněný v jeho rozsudku stran zneužití spotřebitelského práva.
18. Při odvolacím jednání žalovaná s odvoláním žalobce nesouhlasila, uvedla, že soud I. stupně rozhodl správně, 14 denní lhůta stanovená spotřebiteli pro vrácení zboží byla určena proto, aby se tento se zbožím seznámil stejně, jako by se s ním seznámil na prodejně, nikoliv proto, aby zboží excesivně užíval tak, že je poškodí (hodí na zem, poškrábe). Ze strany žalobce se tak jedná o zneužití práva spotřebitele, v této souvislosti poukázala i na chování zástupce žalobce ([anonymizována dvě slova]) při vrácení zboží, ale i na to, že tento zástupce opakovaně vytváří hraniční situace, kdy poté na žalovanou podává žaloby, žalovaná nabyla dojmu, že tak činí naschvál. Jednání žalobce by tak nemělo požívat soudní ochrany. K žalobcem při odvolacím jednání předložené listině „Jak můžu reklamovat zboží?“ žalovaná namítla, že tato není datovaná, a není tak zřejmé, že by se vztahovala k období, kdy žalobce zboží vracel, a dále namítla, že žalovaná nikdy neumožňovala reklamovat zboží tak, že by zboží bylo v provozovně žalované pouze zanecháno bez toho, aby bylo pracovníkem žalované současně prohlédnuto.
19. Žalobce reagoval tím, že se jedná o listinu vytištěnou v den konání jednání odvolacího soudu.
20. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a po nařízení jednání (ust. § 214 odst. 1 o. s. ř.), při němž doplnil dokazování

(ust. § 213 odst. 4 o. s. ř.) listinou. Jak můžu reklamovat zboží?“ a doplňujícím výsledkem znalce Ing. Jana Aksamita neshledal odvolání žalobce důvodným.

21. Z listiny „Jak můžu reklamovat zboží?“ odvolací soud zjistil, že žalovaná měla při reklamaci zboží nabízet způsob, že kupující zboží při reklamaci předá na sběrnou pozici pracovníkům žalované.
22. Z doplňujícího výsledku znalce Ing. Jana Aksamita, jemuž bylo odvolacím soudem uloženo, aby doplnil svůj ve věci již podaný znalecký posudek č. 11/20 zpracovaný na základě usnesení soudu I. stupně ze dne 27. 7. 2020, č. j. 12 C 238/2019 - 74, a doplněný při jeho výsledku uskutečněném při jednání soudu I. stupně konaném dne 12. 10. 2021, a to tak, aby zodpověděl dotaz odvolacího soudu, jakou v místě a čase obvyklou cenu by měl předmětný [zakoupené zboží 1] a jakou v místě a čase obvyklou cenu by měl předmětný [zakoupené zboží 2] v době [datum 5] (den, kdy nejpozději měl žalobce předměty koupě vrátit), pokud by byly užívány obvyklým způsobem, a jakou v místě a čase obvyklou cenu měl předmětný [zakoupené zboží 1] a jakou v místě a čase obvyklou cenu měl předmětný [zakoupené zboží 2] v době [datum 4], a to ve stavu, v jakém byly ve skutečnosti vráceny – podle zdokumentování videozáznamem pořízeným žalovanou, když úkolem znalce tak bylo stanovit rozdíl v obvyklé ceně toho kterého zařízení, pokud by bylo užíváno běžným způsobem, ke dni, kdy nejpozději mělo být vráceno, a v ceně toho kterého zařízení vzhledem k jeho poškození zdokumentovanému při jeho faktickém vrácení, odvolací soud zjistil následující. Předmětný [zakoupené zboží 2] by měl v době [datum 5], nebýt jeho poškození, v místě a čase obvyklou cenu [částka J] (jeho stav by byl zánovní, byl by dále nabízen spolu se zárukou), předmětný [zakoupené zboží 1] by měl v době [datum 5], nebýt jeho poškození, v místě a čase obvyklou cenu [částka K] (jeho stav by byl zánovní, byl by dále nabízen spolu se zárukou). Předmětný [zakoupené zboží 2] měl v době [datum 4] ve stavu, v jakém byl ve skutečnosti vrácen, v místě a čase obvyklou cenu [částka L] Kč (jeho stav by byl poškozený), předmětný [zakoupené zboží 1] měl v době [datum 4] ve stavu, v jakém byl ve skutečnosti vrácen, v místě a čase obvyklou cenu [částka M] (jeho stav by byl poškozený), od této částky znalec neodečet částku [částka P] potřebnou na jeho uvedení do továrního nastavení.
23. Odvolací soud po přezkumu napadeného rozsudku konstatuje, že soud I. stupně si pro své rozhodnutí v zásadě opatřil dostatek důkazů, ze kterých čerpal správná a pro rozhodnutí o věci samé plně postačující skutková zjištění, a takto zjištěný skutkový stav posoudil věcně správně i po stránce právní s citací pro věc přílehlavých ustanovení občanského zákoníku, uzavřel-li, že je dán nárok žalobce na vrácení kupní ceny, když v poslední den zákonem stanovené lhůty od kupní smlouvy platně odstoupil, za situace, kdy kupní smlouva byla uzavřena tzv. na dálku, a dospěl-li k závěru o výši vrácené částky z kupní ceny, kdy ze znaleckého posudku v řízení zadaného a vyhotoveného a výsledku znalce vyplynul závěr o poškození zboží vrypy a pádem, kdy tak žalobce užíval zboží excesivním způsobem (a to natolik excesivním způsobem, že je dle odvolacího soudu lze nazvat přímo destruktivním).
24. Odvolací soud stran snížení obvyklé ceny žalobcem zakoupeného zboží po dobu jeho užívání, jež nekoresponduje s běžným užíváním, respektive s užíváním zboží za účelem seznámení se s jeho vlastnostmi a funkcí, přiznal relevanci jediné v písemném odvolání učiněné námitce, že snížení ceny zboží lze klást spotřebiteli k tíži jen v rozsahu jeho užívání, nikoliv za účelem seznámení se s jeho vlastnostmi a funkcí, pročež přistoupil k doplňujícímu výsledku znalce, kdy v souhrnu vyhotoveného znaleckého posudku, vysvětlení znalce při jednání soudu I. stupně a vysvětlení znalce při odvolacím jednání neshledal důvod, aby bylo přikročeno k zadání revizního znaleckého posudku (jak žalobce při odvolacím jednání navrhoval), když neshledal naplnění podmínky dané ust. § 127 odst. 2 druhé věty o. s. ř. Po doplnění dokazování odvolací soud učinil závěr, že rozdíl v obvyklé ceně toho kterého zařízení, pokud by bylo užíváno běžným způsobem, ke dni, kdy nejpozději mělo být vráceno (prodlení žalobce s jeho vrácením nelze klást k tíži žalované),

a v ceně toho kterého zařízení vzhledem k jeho poškození zdokumentovanému při jeho faktickém vrácení (opět prodlení žalobce s jeho vrácením nelze klást k tíži žalované), činil u [zakoupené zboží 2] [částka N] a u [zakoupené zboží 1] částku [částka O] , respektive [částka O 1] v případě nezapočítání částky [částka P] odpovídající nákladu za uvedení do továrního nastavení. Ztotožnil se s argumentem žalobce, že nelze klást částku [částka P] k tíži žalobce, neboť stran tohoto nákladu spotřebitel za snížení hodnoty zboží neodpovídá (nejedná se o snížení hodnoty zboží způsobené spotřebitelem jeho užíváním nikoliv běžným, potřebným pro seznámení se se zbožím, jeho vlastnostmi, funkcemi). Je tak zjevné, že soudem I. stupně kalkulované částky snížení hodnoty jak [zakoupené zboží 2] ([částka H]), tak i [zakoupené zboží 1] ([částka CH]) v rozsahu 10 % (kdy žalovaná včas, tedy v koncentrační lhůtě tvrdila snížení hodnoty jen v tomto rozsahu), jež kladl k tíži žalobci, shora uvedené částky skutečného snížení hodnoty zboží způsobeného destrukčním jednáním žalobce nepřevyšují.

25. Stran námítky žalobce, že jeho tvrzení, že žalovaná nemá právo na snížení ceny, neboť nesplnila svou povinnost ve smyslu ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z., bylo učiněno v koncentrační lhůtě, neboť poslední den soudem I. stupně stanovené 30 denní lhůty připadl na víkend, a došlo tak k jejímu prodloužení na první následující pracovní den, odvolací soud uvádí, že tuto shledal oprávněnou. Posledním dnem soudem I. stupně stanovené 30 denní koncentrační lhůty (ust. § 118b o. s. ř.) počítané od jednání konaného dne 16. 1. 2020 (nikoliv ode dne 16. 1. 2021, jak zjevným přehlédnutím uváděl soud I. stupně) byla sobota 15. 2. 2020, došlo tak podle ust. § 57 odst. 2 o. s. ř. skutečně k jejímu prodloužení na první následující pracovní den, pondělí 17. 2. 2020, právě v tento den necelou půl hodinu před půlnocí žalobce korespondující podání zaslal.
26. Za takové situace by bylo namístě se zabývat tím, zda žalovaná splnila beze zbytku svou povinností stanovenou v ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z., když náhledy obou účastníků na splnění této povinnosti žalovanou byly odlišné. Odvolací soud však zastává názor, že ust. § 1833 druhé věty o. z. sice míří na případy, kdy spotřebitel užívá zboží nikoliv způsobem potřebným k seznámení se s jeho povahou, vlastnostmi a funkcemi, tedy buď užívá zboží obvyklým způsobem i poté, co se s ním v právě uvedeném smyslu seznámil, a nebo zboží užívá nad míru obvyklého užívání, tedy s ním nesprávně nakládá, což však nebyl projednávaný případ, když ke snížení hodnoty zboží nedošlo jeho užíváním i po okamžiku seznámení se se zbožím či nesprávným nakládáním (neodbornou manipulací) s ním, ale natolik excesivním způsobem, že tento způsob nelze nazvat jinak, než jako destrukční užívání, jež i spotřebiteli muselo být zjevné (pád zboží na zem, ihned viditelné vrypy). Jinými slovy „užívání“ zboží na první pohled a jakékoliv osobě v postavení žalobce zjevným poškozujícím způsobem nelze klást naroveň nesprávnému nakládání se zbožím (například ponechání nábytku napospas venkovním vlivům, jakkoliv tento pro takové užívání není určen, nejde o zahradní nábytek, jenž venkovním vlivům může odolávat). Ze stejného důvodu (v případě, že by i takové jednání žalobce mělo být formálně kryto ust. § 1833 druhé věty o. z.) se shodl odvolací soud se závěrem soudu I. stupně stran odepření právní ochrany takovému právu žalobce, kdy se jedná o jeho zjevné zneužití, přičemž tak ani nebylo podstatné, zda žalovaná umožňovala zanechání zboží na provozovně při jeho vrácení žalobcem tvrzejným způsobem, či nikoliv (jakkoliv žalobcem předloženou listinou jeho tvrzení dokládáno nebylo). Pak posouzení, zda žalovaná beze zbytku splnila svou povinností stanovenou v ust. § 1820 odst. 1 písm. f) o. z., by bylo v daném případě bez významu.
27. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně v zamítavém výroku o věci samé podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil. Vyhovující výrok rozsudku soudu I. stupně o věci samé a výrok usnesení o přiznání znalečného nebyly napadeny odvoláním, a nabyly tak samostatně právní moci podle ust. § 206 odst. 2 o. s. ř.

28. Odvolací soud však přistoupil ke zrušení všech nákladových výroků, jak rozsudku soudu I. stupně, tak i usnesení soudu I. stupně, za situace jejich provázání a za situace, kdy soud I. stupně nesprávně posoudil náklad vyhotoveného znaleckého posudku ve výši 1 801 Kč jako náklad státu, jakkoliv tento byl dle platebního poukazu ze dne 16. 2. 2021 placen ze zálohy ve výši 10 000 Kč složené žalovanou dne 6. 8. 2020 na základě usnesení soudu I. stupně ze dne 27. 7. 2020, č. j. 12 C 238/2019 - 74, a o náklad státu se tak vůbec nejedná, když dosud není zřejmé, zda pravomocně přiznané znalečné ve výši 350 Kč bude hrazeno z rozpočtových prostředků státu (nelze tak dospět k závěru, zda vůbec státu nějaké náklady řízení vzniknou či nikoliv), či zda bude hrazeno ze zálohy (pak by šlo o náklad řízení žalované).
29. Za situace zrušení nákladových výroků obou rozhodnutí tak bude na soudu I. stupně, aby nejdříve rozhodl o znalečném za účast znalce Ing. Jana Aksamíta při odvolacím jednání, po právní moci takového rozhodnutí a poté, až bude zřejmé, zda znalečné odpovídající jeho výsledku, provedenému jak při jednání soudu I. stupně, tak při odvolacím jednání, bylo uhrazeno ze zálohy složené žalovanou, či z rozpočtových prostředků státu, rozhodl opětovně o nákladech řízení účastníků v řízení před soudem I. stupně a případně o nákladech řízení státu (pokud mu vůbec nějaké vzniknou).
30. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. a ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., dle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
31. V odvolacím řízení úspěšné žalované přísluší náhrada nákladů ve výši [částka B], jimž korespondují náklady jejího zastoupení advokátem, kdy tyto se skládají z odměny za její právní zastoupení ve výši 1 000 Kč /tarifní hodnota [částka A] Kč/za úkon právní služby dle ust. § 7 bod č. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „vyhláška č. 177/1996 Sb.“) a ust. § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (účast na jednání odvolacího soudu) ve výši 500 Kč za úkon právní služby dle ust. § 11 odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (účast při vyhlášení rozsudku), dvou režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a částky 441 Kč odpovídající 21 % dani z přidané hodnoty z odměny a náhrad, již je zástupce žalované plátcem.
32. O lhůtě k plnění ve výroku o nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 211 a ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., když ke stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách neshledal odvolací soud důvod. O platebním místě bylo rozhodnuto podle ust. § 211 o. s. ř. a ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí v části, v níž byl potvrzen rozsudek soudu I. stupně ve věci samé lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchyloval od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud. Proti tomuto rozhodnutí v části, v níž byl zrušen rozsudek soudu I. stupně a usnesení soudu I. stupně **není** dovolání přípustné /ust. § 238 odst. 1 písm. h), k) o. s. ř./.

Praha 18. května 2022

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu